

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

caput XXVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

DE VOLUNTATE DEI.

CAPVT XXVIII.

ARGVMENTA.

1. *Quæ sit voluntas Dei, quam rogare debemus ut fiat.*

2. *Quæ sit voluntas Dei, quam ut nos facere possimus, rogamus, sicut faciunt angeli in cælo.*

3. *Quæ sit vera abnegatio propriae voluntatis.*

Voluntas Dei quæ sit, Christus ipse explicat, Ioan. 9. inquit: Hæc est voluntas patris mei qui misit me, ut omnis qui videt filium, & credit in eum, habeat vitam æternam: & ego resuscitabo eum in nouissimo die, & Apostolus 1. Timoth. 2. Deus vult omnes homines saluos fieri, & ad agnitionem veritatis peruenire. Semper itaque petere debemus, ut hæc voluntas DEI fiat, ne ex parte nostra impediat: impeditur autem Dei voluntas, quando carnalem nostram voluntatem facimus & sequimur, quando plùs diligimus & eligimus mundana & carnalia, & tenebras peccatorum magis quàm lucem, Ioan. 3. Sic etiam Christus arguit etiam Hierosolymitanos Matthæi 23. Quoties volui te congregare, quemadmodum gallina congregat pullos suos sub alas, & noluisti? Sic Christus voluit saluum permanere Iudam, & vocat eum amicum, Matt. 26. Amice, ad quid venisti? Ipse autem noluit, sed desperauit, & se suspendit, Mat. 27. Act. 1. Ut igitur mala nostra voluntas pereat, & Dei fiat, rogamus, ut Deus donet fidem, quæ sit efficax in nobis, ut eius voluntas de salute nostra impleatur. Est quoque hæc petitio summè necessaria: nam si Deus non dederit fidem, dilectionem, timorem &c. nunquàm hæc ipsius voluntas complebitur.

tur de salute nostra, sed ipse donat & paratus est dare hæc omnia, quæ ad salutem nostram requiruntur, Nam ideò mandat prædicari Euangelium per totum orbem, Marci ultimo, Matt. 24. vbi nobis offert obsequium & beneficium, & vltro promittit salutem. Hæc non faceret, nisi voluntas ipsius esset, vt omnes salui fieremus. Igitur causa damnationis & peccati voluntas Dei non est, Psal. 5. Neq; volens iniquitate Deus tu es. Causa itaque damnationis & peccati est diabolus, instigans malum, & ipsa voluntas hominis obediens diabolo, qui corrumpit voluntatem hominis, vt illi consentiat, & non diuinæ voluntati. Vt ergo voluntas Dei in nobis praualeat, & efficiatur: compleatur de nostra salute, orandum est.

Voluntas Dei est, quam à nobis vult cõpleri, & illa est, vt seruemus illius præcepta. In his enim nobis expressit, quæ à nobis requirat fieri, quæ sibi placeant & quæ displicent. Ideo inquit Mat. 19. Si vis ad vitam ingredi, serua mandata. quoties ergo seruamus illius præcepta, toties eius voluntatem facimus. Ideo Mat. 7. Non omnis qui dicit mihi, Domine Domine, introibit in regnũ cœlorum: sed qui facit voluntatem patris mei qui in cœlis est, id est, seruat illius præcepta. Rom. 12. vt probetis quæ sit voluntas Dei bona, beneplacita & perfecta, Eph. 5. Intelligentes quæ sit voluntas Dei, id est, credere & illius seruare præcepta. Sic 1. Thess. 4. Hæc est voluntas Dei, sanctificatio vestra, vt abstineteis vos à fornicatione, & sciat vnusquisq; vestras suas suum possidere in sanctificatione &c. Hæc igitur est voluntas Dei, quam nos facere debemus, & sic obediens esse Deo, sicut angeli sunt & tota cœlestis militia, in nullo resistentes. At inquis: Quis poterit implere præcepta Dei? ego non sum natura angelus, & caro odit legem Dei, Roma. 8. Nemo ergo poterit facere hanc Dei voluntatem: Respondeo, viribus humanis nõ est possibile: at Spiritui sancto, qui datur

adiuuat

adiuet nostram infirmitatem, Roma. 8. non est impossibile: etsi immunditia carnis maculat opus, ne sic purè fiat, attamè placet Deo hæc obedientia, quòd primò persona per fidem in Christum est iustificata, & sic dicitur 1. Ioan. 1. & 5. Mandata eius grauiam non sunt, id est, non sunt ultra possibilitatem naturæ, si adierit Spiritus sanctus, sed erunt possibilis, in quantum in hac via nobis possibile erit: Sic parentes Ioannis erant sine querela antè Dominum in obseruatione præceptorum, Luc. 1. at alia erit obedientia & multò perfectior in futura vita, quando moles carnis non remorabitur, ibi erimus sicuti angeli Dei, Matt. 13. & etià obedientes Deo per omnia sine murmure, sicuti Angeli in cælo: ita enim de angelis canimus Psalm. 102. Benedicite Domino omnes angeli eius, potentes virtute, facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonis illius. & iterum: Benedicite Domino omnes virtutes eius, ministri eius, qui facitis voluntatem eius. Est igitur voluntas Dei quam à nobis fieri exigit obseruantia præceptorum eius, atque nostra sanctificatio, obedientia etiam Euangelij, quòd si aliquid deerit, propter fidem non imputabit, scilicet de perfecta obedientia legis.

Quoniam petimus fieri Dei voluntatem, idè sequitur, quod nostram propriam voluntatem abnegamus, id quod maximè fieri debet & oportet, si saluari volumus. Hoc enim Christi exemplum docet, quòd dicit Ioan. 6. Ego descendi de cælo, non ut faciam voluntatem meam, sed eius qui misit me. sic etiam in horto Mat. 26. inquit: fiat voluntas tua: ita Christus voluntatem suam, alioqui rectissimam, voluntati patris subiecit: & nos tunc verè nostram abnegamus voluntatè, quandò in omnibus rebus Dei voluntatem præferimus, siue in aduersis, siue in prosperis, sanitate vel infirmitate, vita vel morte, dicentes: Fiat voluntas tua. hos Christus beatificat, Matt. 5. dicendo:

T 4 Beati

Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt. Munda autem corda sunt, quæ in omnibus rebus Deum vident, & eius ordinationem & dispositionem agnoscunt. Sic Dauid agnouit Dei voluntatem, quando maledicebatur à Semei, 2. Reg. 16. dicens: Dominus præcepit illi ut maledicat mihi. Sic Christus inquit Petro, volenti gladio ipsum defendere, Matthæi vigesimo sexto. Calicem quem dedit mihi pater, non vis ut bibam illum? Ideò non in hominem inimicum nostrum respicere oportet, sed in Deum, qui hoc permittit, & nos per illum sic humiliat. Felix homo qui semper suam voluntatem offert diuinæ voluntati, nec reclamatur aut murmurat per impatientiam. Talis voluntas quæ Dei præfert voluntatem in omnibus, consentit in crucem & tribulationem, semper Deo gratias agit. Deindè precatur ne sua voluntas praua fiat, ut illam Deus impediatur & custodiat à malo proposito, sæpè proponimus malum facere, vindicare & occidere, furari, &c. est enim prauum cor hominis: ideò ut Dei fiat voluntas, semper orandum est.

DE PANE NOSTRO quotidiano.

CAPVT XXIX. ARGVMENTA.

1. *Quid sit panis noster quotidianus, quem pro nobis & tota Christianitate petimus.*
2. *Quomodo hunc panem comedere debemus quotidie.*
3. *Quare pro quotidiano, & non annuo aut perpetuo, pane nos Christus orare voluit.*

Quoniam